

CHÙM THƠ MẶC HẬU

Thói Đời - Hiền Thê (1 xướng – 8 họa) - Nhớ Mẫu Thân - Phận Hèn

Thói Đời !...

Dương trần lắm chuyện cúi chào mi,
Tình nghĩa vương tròn đặng mấy khi !?...
Lắm lúc nhân tình thường khóc hận,
Bao phen thể thái phải cười khi !
Nơi nao mỡ béo mèo tìm đến,
Chốn chỗ tiêu cay chuột lách đi.
Mật thiết cùng nhau: Danh cộng Lợi,
Trâm anh, thể phiệt cũng theo THÌ !!!...

Mặc Hậu

Buồn sự việc uống bia tại rạp Lạc Thanh của Phố Châu (Đốc) đêm 03-10-73.

Họa vãn: Thói Đời !

Xót thương cảnh ngộ lệ trào mi
Hoan lạc tính ra quả ít khi
Thế sự thăng trầm cam nuốt tủi
Nhân tình điên đảo ráng cười khi
Ra công dưỡng tánh tìm đường sáng
Gắng sức tu tâm chọn hướng đi
Thả lỏng tinh thần cho thoải mái
Ước mong sống lại tuổi xuân thì

Cố thi hữu Minh Trí Th/phố Hoa Hồng ngày 22/3/02

HIỀN THÊ

Kính tặng: Quý Bà, Quý Chị Em đã từng lặn lội thăm nuôi chồng nhốt tù bị đày đọa tại rừng thiêng nước độc. Tác giả thành kính và cảm phục quý Bà, quý Chị Em vô cùng... đồng thời kính tặng quý vị bằng lời thơ chân thành dưới đây:

Kết hợp con bà Cự Tú Xương,
Một lòng một dạ với người thương.
Khi vinh tiết kiệm từng "tiền lính",
Lúc nhục nhu cầu tất đảm đương.
Bồi đắp phu quân tung gió bụi,
Vi đàn trẻ nhỏ lướt mây sương.
Tình thâm nghĩa đậm luôn ghi khắc,
Trọn kiếp đời này vẹn mối vương...

Mặc Hậu (Hàm Tân/Z.30C/Đông 80)

Họa vận 1: **Hiền Thê**

Tù nhân "cải tạo" ốm lòi xương
Để khổ hiền thê thật đáng thương
Chạy gạo quanh năm hoài chẳng đủ
Nuôi chồng bao tháng vẫn còn đương
Ôm sầu than thở cùng mưa nắng
Nuốt nhục âm thầm với gió sương
Một dạ đảm đang danh gái Việt
Muôn đời mãi rạng tiếng Trưng-Vương ...
Hoài Việt (Oct, 2001)

Nương họa 2: **Hiền Thê**

Thù nhà nợ nước khắc trong xương
Mối hận lưu đầy bao nhớ thương
Tiếc thuở an bình vui hạnh phúc
Mơ ngày tươi sáng đẹp yêu đương
Quyết lòng trui luyện dù gian khó
Y dạ trau dồi dẫu nắng sương
Nâng ngọn Cờ-Vàng - Ba Sọc-Đỏ
Đường về quê Mẹ mãi còn vương ...
Hoàng Dũng (Oct, 2001)

Họa vận 3: **Hiền Thê**

Ân tình tựa máu thấm vào xương
Như nghĩa vợ chồng vẹn mến thương
Lúc trẻ chưa lời niềm kính ái,
Khi già vẫn giữ trọn yêu đương
Tâm đồng đâu ngại điều mưa nắng
Ý hợp không nề chuyện gió sương
Chung hưởng nhục vinh tròn mộng ước
Dặn lòng chớ để nỗi buồn vương
Cố thi hữu Minh Trí (01/03/2002)

Họa vận 4: **Hiền Thê**

Ân tình những tưởng khắc vào xương.
Ai chọn kim tiền bỏ mến thương.
Những ước đoàn viên vui lửa bếp.
Hoài mong tái hợp thấm yêu đương.
Giận người mê mẩn danh cùng lợi.
Xót kẻ âm thầm gió với sương.
Chút nghĩa tào khang thôi đã hết.
Nhủ lòng đừng để mãi tơ vương.
Cố Nữ Sĩ Kim Anh

Họa 5: **Hiền Thê**

- Hồi tưởng thời gian tù ở Bù Gia Mập- 1979

Tù đày lao lực còn da xương
Đói khổ nhưng lòng vẫn nhớ thương
Năm tháng bôn ba quên hạnh phúc
Đêm ngày vất vả lỡ yêu đương
Lớp lo cha mẹ thân xuôi ngược
Phần dầy con thơ tóc điểm sương
Tiết kiệm dành tiền chờ giấy gọi
Thăm nuôi chung thủy mãi tình vương.

Lâm Hoài Vũ
July 13 , 2024

Họa 6: **Khổ đau**

Dập vùi đầy ải chết phơi xương,
Để lại gia đình bao xót thương,
Đêm vắng xạc xào, chấn gối vẫn...
Ngày dài vương vấn, mối tình đương...
Mẹ già đôi mắt lòa mong đợi,
Góa phụ cuộc đời phủ tuyết sương,
Đàn trẻ bơ vơ bên ảnh bố,
Bao giờ lau hết lệ trào vương ...?

Peter Do July 13 , 2024

Họa 7: **HIỀN THÊ**

Tưởng nhất anh em sẽ rục xương
Hay đâu vẫn sống bởi tình thương
Vội buồn tất tả thăm lao cải
Mỏi gánh lo toan việc phải đương
Nuốt hận vào lòng tròn bốn phận
Nỗi đau khốn khổ ngập mù sương
Thần lẩn tắc lười trong hiu quạnh
Phận nữ thăm mong hết vấn vương

Hoàng Mai Nhất (7/13/2024)

Họa 8: **THĂM CHỒNG**

Gặp mặt nhìn chồng da bọc xương.
Ba năm biệt tích nhớ sâu thương.
Thư chồng “cải tạo” rừng miền Bắc.
Báo vợ thăm nuôi địa chỉ đương . . .
Áo rách thân gầy đầu đội nắng.
Quần tơi xác yếu tóc pha sương.
Chu toàn bốn phận nuôi con nhỏ.
Tình nghĩa phu thê mãi vấn vương.

Tuyển Lê Sydney July 14-24

Trích vần thơ trong Thi Tập "Kẻ Đạp Xích Lô".

Tác giả đã làm hai câu đối vào năm 1983, rồi các bài thơ ở trang kế tiếp:

* **Độc tài đảng trị: Nhà tan cửa nát, đồng bào thống khổ !**

* **Pháp chế nhân quyền: Đất vững sông yên, tổ quốc an cư.**

Nhớ Mẫu Thân

Chúa ơi! Con biết tin ai ?
Chốn trần giả dối đầy gian manh
Nhiều nhường thú tánh hoành hành,
Con thì bất lực, thôi đành xuôi tay.
Con tin Chúa, chẳng tin ai
Cậy trông Thiên Chúa, tưởng hoài không thôi.
Nhưng mà Chúa quá xa vời,
Làm con khốn đốn khoảng đời đổi thay
Buồn rầu nổi cáu tối ngày,
Đôi khi chèn chén lúc rày làm nguôi.
Chúa cao chẳng nói một lời,
Không lời an ủi cuộc đời của con.
Thân con ngày một héo hon,
Bao trùm tuyết vọng, thôi còn gì đâu !...
Đời con là một chuỗi sầu,
Nhiều phen lận đận, góc đầu chẳng lên.
Từng cày ruộng, uống nước phèn,
Làm thuê đi học, chí bền siêng năng .
Bữa cơm dưa muối mỗi lần,
Miễn là đạt đích nên thân con người.
Thế mà tiến tới nửa vời,
Lương chường Mẹ bệnh càng khơi thương Người.
Công sanh dưỡng dục ơn Trời,
Dở dang học vấn trái đời sớm hơn.
Chỉ mong báo hiếu đền ơn,
Dịp này đúng lúc, chẳng còn nữa đâu
Mẹ từng cuốc bẫm cấy sâu,
Nào là bắt cá hái rau đem về.
Lắm phen chèo chống mọi bề,
Gian nan cực nhọc, chẳng hề hờ môi.
Trèo cây hái lá đem phơi,
Đem xay thành bột, để rồi bán ra.
Được tiền lại phải chi ba,
Trầu cau, cấp học, dưa cà bữa ăn.
Dù cho thực tại khó khăn,
Lá đa đốt lửa đổi phăng kiếp người. (1)
Mẹ thì kiên quyết với đời,
Mong con vinh hiển để Người thơm lây.
Chào thua số phận đắng cay,
Mẹ đành ngậm tủi nuốt cay tuổi vàng...
Mẹ ơi ! Con chẳng vè vang,

Thân con mang ách giữa đàng sáu năm.
Vào tù không án oái oăm,
Không tang thân phụ ở trăm tuổi già !...
Lòng con cảm thấy xót xa,
Tưởng rằng phụng dưỡng Mẹ Cha về chiều.
Buồn cho số kiếp hẩm hiu,
Không tròn hiếu nghĩa đành chịu trời cao.
Đôi khi con muốn thét gào,
Đề nguôi ấm ức dằng trảo đầy tim.
Đời con “tam tộc” bị dìm,
Chỉ còn hy vọng mong tìm phương xa. (2)
Thà là trút hết kêu ca,
Kính xin Thiên Chúa buông tha ưu phiền.
Dứt đi đau khổ triền miên,
Lênh đênh biển cả muốn điên hẳn rồi
Kiếp sau xin chớ làm người, (3)
Làm loài chim phượng giữa trời cứ bay.
Năm châu, bốn bể đó đây,
Tung mây, lướt gió giải khuây nỗi lòng.
Trời cao, biển rộng mênh mông,
Phượng hoàng thỏa chí, tang bồng vui thay ...
Đất lành chim hẳn đáp ngay,
Cây hiền chim đậu, đắm say ngấn người...
Giờ đây con có đôi lời,
Gặp ngay cộng sản thôi thời tránh xa !....

Mặc Hậu (Phố Sài/Đông 85) *

*** Kỷ niệm đưa nhận đi ngày 15/12/1985.**

Chú thích:

(1) Mượn truyện Trần Minh khổ chuỗi đốt lá đa ngồi học mà đỗ Trạng Nguyên.

(2) Ý tác giả muốn nói đến “Chương Trình Ra Đi Trật Tự” tức ODP, và sau này gọi là HO” mà chính tác giả đã gửi

“Đơn chui” năm 1982. Cuối cùng gửi đơn tiếp lần thứ 2, kèm theo phiếu hồi báo khoảng tháng 4/1984. Sau hơn

một tháng tác giả nhận phiếu hồi báo và nhật ấn ở Thái Lan.

(3) mượn ý câu thơ của Cụ Nguyễn Công Trứ :”Kiếp sau xin chớ làm người...Làm cây thông đứng giữa trời mà reo...”

PHẬN HÈN

Đời ta là kiếp “tôi đòi”,
Xuất thân cày cuốc cố ngoi làm gì.
Công danh, tài lợi ham chi,
Hết thời hất cẳng thích nghi dân quen.
Để rồi chật vật bon chen,
Thợ thầy không hợp nhiều phen khóc cười.
Rối bù trí, chẳng thành thơ
Lăn mình vật lộn dòng đời lằng nhằng.
Kiếm ăn từng bữa khó khăn,
Ngày đêm phải gánh nhọc nhằn xác thân.

Lớp dày trên vải áo quần,
Vá chông trăm mảnh như thẳng ăn xin.
Thói thường kẻ miệt người khinh,
Bạc tiền trên hết phân minh đểch gì.
Phận hèn nào dám suy bì,
Bần cùng tôi tớ thôi thì cam tâm.
Ví như chúa tể sơn lâm,
Trong vườn bách thú có gằm được hơi.
Gẫm suy hai chữ "con người",
Dân thời vạn đại, quan thời vui sâu.
Tiếng thơm càng được bền lâu,
Tòng nhân tích đức xây lâu tương lai.
Đời con cháu chắt hưởng dài
Tiền tài bất chánh họa tai mấy hồi.
Thà rằng chuốc lấy mồ hôi,
Dày công tích lũy thành thơi hưởng nhàn.
Lòng đây cảm thấy an Khang,
Công, hầu, khanh, tướng dứt ngang là vừa
Mặc ai mê đắm say sưa,
Trông vào phút cuối cũng thừa tay không!...

Mặc Hậu (Sài Gòn kỷ niệm Noel 1985)

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/MacHau.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 10700 TÁC PHẨM